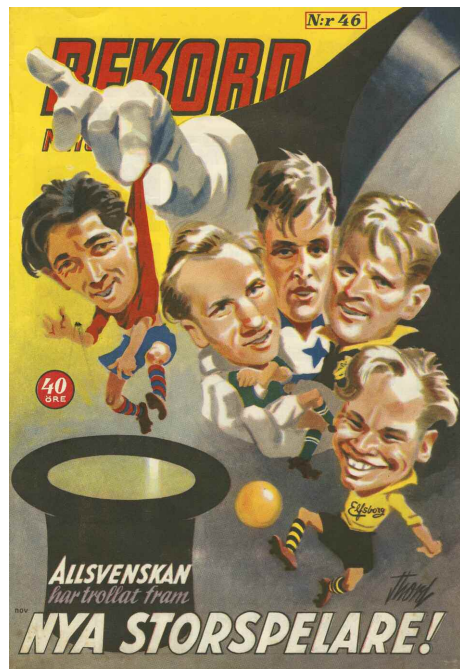

Det oslagbara publikrekordet

När rivningen av den gamla ståplatsläktaren påbörjades i januari 1991, cementerades definitivt publikrekordet från 1959 för denna klassiska idrottsplats. Med ombyggnaden till en ren fotbollsstadion reducerades publikkapaciteten drastiskt. Högsta noteringen för »nya« Landskrona idrottsplats är 11 902. Det är långt från dessa 18 535, som 1959 var med om att skriva ett betydelsefullt kapitel i sällskapets historia.

Rekord-Magasinet har trollat fram allsvenskans nya storspelare, bland dem Hasse Persson i HIF:s rödblåa dress.

••
AN I DAG känns publiksiffran magisk – 18 535! Det här var söndagen då alla vägar bar till idrottsplatsen i Landskrona. När vändkorsen slutat att snurra och alla kassorna kontrollräknats kunde den definitiva publiksiffran fastställas: 18 535. Den allsvenska kvalmatchen mellan Landskrona BoIS och Degerfors IF söndagen den 18 oktober 1959 kommer för tid och evighet att stå för den publika rekordnoteringen för Landskrona idrottsplats.

En liten detalj bara: när rekordpubliken lämnade idrottsplatsen hade vaktmästaren som vanligt i metalsiffror hängt upp publiksiffran vid entrén vid Karlslund: 18 533 stod att läsa på skylten och den siffran förekom också i referaten om matchen och hade också dokumenterats av den lokale fotografen på en bild. Vid en kontrollräkning av vändkorsens nummerverk efteråt visade det sig emellertid att ytterligare två personer befunnit sig på idrottsplatsen. Rekordpubliken fastställdes därför till 18 535.

Söndagen den 18 oktober var den dagen då nästan alla landskronabor var på idrottsplatsen eller som en tidningskåsör uttryckte det om det övriga stadslivet: »var man gick verkade staden utdöd«.

Att den beskrivningen hade täckning kan en stadshistorisk notering understryka, invånarantalet för Landskrona var 28 901. För en stad av Landskronas storlek var publiksiffran på fotbollsmatchen helt otrolig, 18 535!

Fanns det någon förklaring till detta enorma fotbollsintresse? Ja, detta jubileumsår kan det vara skäl att reflektera lite kring staden och dess fotbollslag och försöka teckna en bakgrund till rekordintresset.

År 1955 firade Landskrona BoIS sitt 40-årsjubileum. Fotbollsmässa blev det inget bra år i division II – som den gången var svensk fotbolls nästhögsta serie. Inför seriestarten till hösten det året, man hade i svensk fotboll på den tiden fortfarande den internationella säsongstrytmen höst-vår, fick det svartvitrandiga sällskapet emellertid ett nyförvärv, som några år senare av *Expressen* beskrevs med följande ord: »En dandy. Till det yttre så blaserad, så avmätt, så sofistikerad. Ingen s-k-r-i-d-e-r fram på en fotbollsplan som han, få blandar sig i leken så sällan. Hade han käpp, glacéhandskar och hög hatt – då skulle man gott kunna tro att han befinner sig på ett högreståndsbröl-

lop i stället för på en fotbollsplan. Har man råd med sådant i fotboll? Jo, det har man i Landskrona. Och det har man därför att HAN heter Hasse Persson.«

HP-epoken var född. Själv hade denne fotbollsartist som kommit till världen 1929, börjat spela fotboll hemma i Klippan, men 1949 värvats till allsvenska Helsingborgs IF. Första gången blev det ett kort gästspel, men han återkom 1951 och året därpå togs han ut till det svenska landslaget. Det blev tre mål för HP i landslagsdebuten mot Finland och även i sin andra landskamp återfanns han bland målskyttarna. Hasse Persson fortsatte den lysande landslagskarriären med att skjuta 1-1 mot Italien men råkade ut för en svår ryggskada i den andra halvleken. Läkarna gav till en början Hasse inget hopp om att kunna fortsätta spela fotboll, men han kom igen. I februari 1953 satte han sitt namn under ett proffskontrakt med AC Milan, men ett stopp för spelarimport sommaren 1953 gjorde att Hasse Persson tvingades stanna kvar i Sverige. I sin fjärde landskamp svarade han för ett av målen mot Finland men några fler landskamper fick han inte, trots den anmärkningsvärda målgöraregenskapen – mål i samtliga fyra landskamper. Uttagningskommittén hänvisade till att man inte vågade ta med honom eftersom inga försäkringspremier gällde efter Hasses svåra ryggskada. UK menade att det krävdes ett läkarintyg som friskförklarade den skånske spelaren från ryggskadan. I annat fall kunde han inte vara aktuell för nya landslagsuppdrag, men den bilden gav inte hela sanningen – Hasse Persson omgavs också av ett rykte som »problembarn«. Det fanns ett visst fog för detta. I sitt förhållande till alkoholhaltiga drycker var Hasse Persson i perioder inte Guds bästa barn, men som fotbollsspelare var han tveklöst guda-benådad.

Den eleganta innern spelade vidare i HIF, men 1955 flyttade han två mil söderöver och steg ner i seriepyramiden. BoIS var nämligen till skillnad från allsvenska HIF ett tämligen mediokert div II-lag. Varför då detta nerbyte i seriesystemet? Var det kanske HP:s utsvävningar utanför planen som fått HIF att tröttna, fotbollsstjärnans glans förmerades av det regelbundet återkommande festandet. Han var en skånsk »Nacka« dock inte så väloljad i munlädret som Lennart »Nacka« Skoglund men dennes jämlike, ja till och med överman i behandlingen av läderbollen.

Det tog en tid innan Hasse Persson blev varm i den svartvitrandiga tröjan

I nummer 36 av *Rekord-Magasinet* 1962 var Hasse Persson på omslaget i BoIS svartvitrandiga dress och beskrevs som »landets bästa inner«.

Hasse Persson har grundlurats Motala AIF:s målvakt, Egon Bengtsson, och rullat in bollen i mål.

